

innehålla flera vita larver. Som jag blott kunde finna en enda gall, öppnade jag den ej utan bevarade den till kläckning. Två individer av myggan utkläcktes också och observerades först kring mitten av augusti; möjligen hade kläckningen dock skett något tidigare. HOUARD anger flygtiden till juni. Arten är förut känd från Tyskland — bl. a. trakten av Berlin (HEDICKE) — Frankrike och Italien.

På samma lokal träffades också två andra *Glechoma*-cecidier, förorsakade av resp. gallmyggan *Oligotrophus bursarius* BRENE och växtstekeln *Aylax glechomæ* L.; båda äro förut kända från Skåne (GERTZ), Öland och Uppland (LAGERHEIM).

Einar Wahlgren.

Till Entomologiska Föreningens medlemmar.

Sedan några år sysselsatt med utarbetande av utbredningskartor över Skandinaviens storfjärilar, varvid varje art har sin karta och varje fyndort en röd prick, har jag funnit, att stora delar av landet äro aldeles för litet »rödfläckiga». För södra Sverige äro lokaluppgifterna för dess västra del mycket fåtaliga (Dalslandslokaler saknas så gott som aldeles), och för hela norra Sverige är detta förhållandet i än högre grad.

Då jag nu vänder mig till landets fjärilsamlare med anhållan om hjälp i detta mitt arbete, vågar jag hoppas, att många hörsamma kallelsen och insända fyndnotiser. Jag är tacksam för även det minsta bidrag till kartorna, icke minst beträffande de allmänast förekommande arterna (de sällsyntare meddelas ju i allmänhet i tidskriften).

Det är min avsikt att senare överlämna dessa utbredningskartor till någon institution, där de kunna säkert förvaras, men dock vara tillgängliga för intresserade.

Stockholm i oktober 1922.

Tandläkare Frithiof Nordström,
Kungsholmstorg 3 a, Stockholm.

Det är mig ett nöje intyga, att förestående upprop förtjänar att beaktas och uppmuntras av alla, som kunna lämna bidrag till dess fullständigande.

Chr. Aurivillius.

Melolontha hippocastani L. har innevarande år anträffats på ett par ställen i norra Ångermanland, nämligen i Olofsfors i Nordmalings s:n (lektor O. HOLM, skogsförvaltaren R. ALM) och i Övre Nyland i Bjurfors s:n (ALM). Detta är emellertid säkerligen ej yttersta nordgränsen för arten, ty för några år sedan